

REAL LIFE
special

DE NANNY VAN MARIE-LOTTE VERDWEEN SPOORLOOS

'IK VOEL ME HEEL ERG VERANTWOORDELIJK'

Een grote nachtmerrie: zo omschrijft Marie-Lotte (37) de verdwijning van haar Guatemalteekse *nanny*, Daniela (24). Hoewel Marie-Lotte nog steeds niet precies weet wat er met haar gebeurd is, houdt ze er rekening mee dat ze Daniela nooit meer terug zal zien.

TEKST RENÉE BROUWER

MARIE-LOTTE: “Achteraf dacht ik: wat als we niet de lessen op haar Engelse school hadden betaald? Wat als ik haar niet mijn oude kleding en oude iPhone had gegeven? Was ze dan minder opgefallen? Hadden ze haar er dan niet uitgepikt? Ik zal het denk ik nooit weten. En juist dat zorgt bij mij nog regelmatig voor veel verdriet, want wat is er toch gebeurd met Daniela, de jonge vrouw die zo lief was voor onze kinderen, vol ambitie zat en de mooiste dromen voor haar toekomst had?”

HELPEN MET STUDIE

“Ik leerde Daniela kennen via haar moeder Lety. Mijn man en ik waren expats – we verhuisden voor zijn internationale bedrijf in 2014 naar Amerika en twee jaar later naar Guatemala. Lety werkte vijf dagen per week bij ons in huis en zorgde voor het huis en de kinderen. Ze was een vriendelijke vrouw die erg beschermend was over haar enige dochter Daniela. Ze vertelde dat ze in ‘zona rojo’ (de rode zone) in een buitenwijk van Guatemala-Stad woonden en dat dat vanwege de hoge criminaliteit erg gevaarlijk was voor jonge vrouwen als Daniela. Door de grote armoede die er heerst en de vele drugsbendes, is een mensenleven daar niet veel waard. Voor de meeste mensen uit *zona rojo* zijn de toekomstperspectieven slecht. Bijna niemand studeerde, waardoor ze in armoede bleven leven, maar dat wilde Daniela niet voor zichzelf. Ze droomde van een baan als boekhouder bij een groot internationaal bedrijf en deed daar ook een opleiding voor. Omdat Paul en ik wisten dat dit best een grote kostenpost voor Lety was, betaalden we haar vaak extra. In het voorjaar van 2018 besloten we Daniela nog meer te helpen toen ze aangaf dat ze Engelse les nodig had om meer kans te maken op een baan in

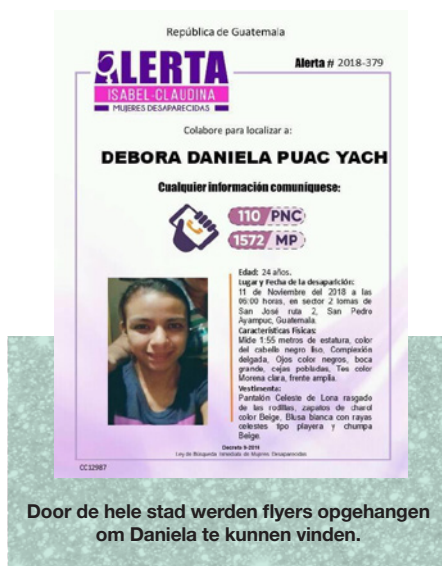

Guatemala-Stad. Haar Engelse school was bij ons in de buurt, dus we stelden aan Lety voor om Daniela op haar lesdagen in huis te nemen, zodat ze niet in een gevaarlijke bus hoefde vanaf haar eigen huis, waar veel gewapende overvallen plaatsvonden. Ook wilden we haar helpen met de kosten van de lessen. Zo was ze veilig en kon ze zich nog beter ontwikkelen en wellicht dat ze ons dan een handje kon helpen met onze kinderen als dat nodig was. We hadden er toen al twee, onze dochter Florine en zoon Joep (toen vier en twee jaar) en ik was op dat moment in verwachting van de derde. Lety en Daniela waren direct enthousiast. In goed overleg spraken we af dat Daniela de helft van de week bij ons woonde en de andere helft bij haar moeder. Dit ging hartstikke goed. Daniela was zo’n lieve, slimme vrouw. De kinderen waren dol op haar. Ze was heel speels met hen en kon na schooltijd uren verstopperij met ze spelen. Voor mij voelde ze een beetje als mijn eigen dochter. Ik gaf heel veel om haar en hielp haar met haar Engelse les en andere dingen waar ze mee zat. Op haar beurt leerde zij mij weer beter Spaans, dus voor mij was het echt een win-win situatie. Ook toen onze dochter Fabienne geboren werd, stond Daniela altijd klaar om

haar te verschonen of lekker met haar te knuffelen. Ideaal, want zo kon ik in de middagen vanuit huis werken als HR-manager en wist ik dat de kinderen in goede handen waren. Het mooie vond ik dat Daniela en ik in een heel korte tijd een fijne vertrouwensband hadden opgebouwd. Doordat Paul voor zijn werk vaak op reis was, zaten we avonden lang met elkaar te praten over alles wat ze wilde bereiken. Ik had zoveel bewondering voor haar vastberadenheid en moed om haar dromen te laten uitkomen.”

LOSGELD

“Helaas ging het op het 11 november 2018 mis. Daniela verscheen niet bij ons thuis op het moment dat we hadden afgesproken dat ze zou oppassen. Ze zou Lety afwisselen, maar opeens trof ik Lety in paniek aan, omdat Daniela er nog niet was. Ze kreeg Daniela ook niet te pakken, haar telefoon werd niet opgenomen. Bezorgd vertelde Lety dat Daniela de avond ervoor al niet was thuisgekomen. Omdat ze mij niet ongerust wilde maken, had ze mij nog niks verteld, maar nu had ze toch wel het gevoel dat er iets aan de hand was. Daniela was de avond daarvoor met een vriendin naar de bioscoop gegaan, sindsdien had Lety niets meer van haar gehoord. Dat was niks voor Daniela, ze liet haar moeder altijd weten waar ze was. Daarom had Lety de politie ook al ingelicht. Ongerust belde ik Paul op zijn werk. Hij bracht Lety naar huis en ondertussen lieten wij honderden flyers met een officieel vermissingsbericht drukken. De volgende dag besloot Paul samen met Daniela’s broer en neef door de stad rijden, op zoek naar Daniela. Ze hingen flyers op en bekeken camerabeelden op de plekken waar Daniela voor het laatst was geweest, maar helaas zonder resultaat. Paul is zelfs met de broer van Daniela naar een mortuarium gereden om een binnengebracht vermoord meisje te identificeren, omdat deze jonge vrouw op Daniela leek. Tot onze grote opluchting bleek ze het niet te zijn. Ondertussen zat ons huis vol lokale politie. Omdat onze twee oudste kinderen de Amerikaanse nationaliteit hebben, mengde al snel de Amerikaanse CIA zich in de vermissingszaak. Voordat ik het wist, had Paul telefonisch contact met de hoogste CIA-baas op het gebied van kidnappings in Centraal-Amerika. Hij vertelde dat ze ervan uitgingen dat Daniela gekidnapt was voor losgeld,

van ons. We werden daarom op het hart gedrukt om heel erg voorzichtig te zijn en extra beveiliging in te schakelen. Ook lieten we onze sloten veranderen.

Gelukkig woonden we op een *compound*, een afgesloten plek met huizen en een bewaker, in een wijk waar veel ambassade-medewerkers en expats woonden. Hierdoor voelden we ons nooit echt onveilig, maar schrikken was het wel. Niet alleen maakte ik me veel zorgen om Daniela en haar familie, maar opeens vreesde ik ook voor de veiligheid van ons eigen gezin. Het was zo'n onwerkelijke situatie. Ik had weleens gelezen dat dit soort dingen in ontwikkelingslanden gebeuren, maar pas toen ik het zelf meemaakte, begreep ik hoe ernstig het was."

VERSCHILLENDE SCENARIO'S

"Tien dagen lang wachtten we op een bericht van de 'kidnappers', maar dat kwam niet. Hierdoor ging de CIA er niet meer vanuit dat Daniela ontvoerd was voor losgeld. Wat er dan wel was gebeurd, konden ze moeilijk zeggen. Waarschijnlijk hing het samen met Guatemalteekse drugskartels, maar dat was volgens de CIA meer iets voor de Guatemalteekse politie. Vandaar ook dat Daniela's vermissingszaak weer werd overgedragen. Hoewel de politie hun best deed om Daniela te vinden, slaagden ze er niet in. Ze hadden er gewoon niet genoeg middelen voor. Vermissingen van vrouwen en meisjes in Guatemala zijn niet ongewoon. De politie vertelde dat ze 68 andere soortgelijke dossiers hadden. 68! Dat was toch vreselijk, wat was al deze slachtoffers overkomen? Nadat de politie Daniela's laptop, berichtgeschiedenis in Messenger, telefonische oproepen en haar huis had uitgepluisd, kwamen ze met twee scenario's. Of Daniela was echt ontvoerd, maar niet voor losgeld. Of Daniela had zich vrijwillig laten smokkelen naar Amerika om daar een nieuw leven te beginnen. Verdrietig en bezorgd hoopten Paul en ik dat Daniela voor het tweede had gekozen, maar kwamen er toen achter dat ze net haar laatste examens op school had betaald. We vonden de bonnen in haar kamer. Ik wist dat ook, omdat ik haar daar geld voor had gegeven. Daarnaast vond de politie in het huis van Lety Daniela's identiteitsbewijs en nog wat gespaard geld in haar kamer. Als Daniela echt vrijwillig was weggegaan, dan had ze dat op z'n minst toch wel meegenomen? We konden dus niet anders dan uitgaan van scenario één. En dat is iets waar ik het nog steeds heel moeilijk mee heb, want wat is er dan precies gebeurd?"

'Ik heb het boek opgedragen aan Daniela.'

—
*Querida Daniela,
En donde quiera que estás te quiero.
Gracias por todo.
Abrazos, Marie*
—

*Lieve Daniela,
Waar je ook bent, ik hou van je
Bedankt voor alles
Liefs, Marie
(‘Daniela noemde mij altijd Marie,
omdat ze Lotte niet kon uitspreken.’)*

LOVERGIRLS

"Volgens de politie kan het zijn dat Daniela door *lovergirls* is meegelokt naar een criminele organisatie die haar vervolgens aan het werk heeft gezet als prostituee of drugssmokelaar. Deze *lovergirls* zijn meiden of jonge vrouwen die zich een tijdje voordoen als de beste vriendin van het slachtoffer. Ze schenken dan heel veel aandacht aan de persoon, bedelven haar met cadeautjes en complimenten. Zodra de *lovergirl* het vertrouwen van het slachtoffer heeft gewonnen, levert ze haar uit en de criminele organisatie smokkelt haar dan het land uit om onder erbarmelijke omstandigheden onder dwang te gaan werken. Het is gissen, maar we denken dat dit Daniela is overkomen. Later hoorden we namelijk dat ze op de Engelse school ineens omging met een aantal vrouwen die na haar verdwijning ook niet meer te traceren waren. Eén van deze vrouwen bleek ook de 'vriendin' te zijn geweest met wie Daniela de avond voor haar verdwijning naar de bioscoop zou zijn gegaan. De politie heeft de huizen van deze vrouwen doorzocht, maar ze waren er niet meer te vinden. Ook hun telefoons waren afgesloten. Op camerabeelden heeft de politie een witte pick-uptruck gezien rond het tijdstip dat Daniela ergens liep. In deze auto zat waarschijnlijk een man. Het vermoeden is dat Daniela door de *lovergirls* aan deze man is overgedragen. Met alle gevolgen van dien..."

ONZEKER PAD

"Inmiddels is het al drie jaar geleden dat ik Daniela voor het laatst gezien heb. We wonen alweer een jaar in Nederland, maar ik denk nog vaak aan haar. Met Lety heb ik nog bijna wekelijks contact. Na Daniela's verdwijning heb ik maanden in rouw geleefd. Ik voelde me heel erg verantwoordelijk dat ze wellicht door ons toedoen ontvoerd is. Want als wij haar niet zo hadden geholpen met haar studie, was het misschien niet gebeurd. Dat Daniela er alles voor over had om haar droom te verwezenlijken, heeft mij enorm geïnspireerd. Het wrange is dat Daniela er bijna was. Ze hoefde nog maar één trimester te doen en dan kon ze haar studie afronden. Omdat ik een voorbeeld wilde nemen aan Daniela's wilskracht, schreef ik *Uit je Hoofd, in je Hart*. Een leer-, lees- en doeboek waarmee ik anderen wil inspireren en begeleiden hoe je meer vanuit je hart kunt leven en werken. Mijn boek heb ik opgedragen aan Daniela. Ik ben haar heel erg dankbaar voor alles wat ze voor mij heeft betekend. Natuurlijk hoop ik dat ik haar ooit nog zal terugzien, maar ik ben bang dat dat niet meer gaat gebeuren. Daarom houd ik de herinnering aan Daniela graag levend en vertel ik regelmatig over haar." ■

MENSENHANDEL IN CIJFERS

- Wereldwijd waren er in 2017 40,3 miljoen mensen slachtoffers van moderne slavernij.
 - 24,9 miljoen slachtoffers werden gedwongen om werk te verrichten en 15,4 miljoen mensen werden gedwongen om met iemand te trouwen.
 - Van de 24,9 miljoen mensen die gedwongen werk deden, waren er 4,8 miljoen (19%) mensen slachtoffer van seksuele uitbuiting en 20,1 miljoen (81%) mensen slachtoffer van overige arbeidsuitbuiting.
 - Slachtoffers van uitbuiting waren meestal meisjes en vrouwen: bij 99 procent van de slachtoffers ging het om seksuele uitbuiting.
 - 23 procent van het gedwongen werk vond plaats buiten het land van herkomst. Bij seksuele uitbuiting was dit 74 procent en bij arbeidsuitbuiting 14 procent.
- Bron: Comensha, Coördinatiecentrum tegen mensenhandel*